

der reiser fra en saadan mindre Station, at han, naar han kommer med sit Reisetoi til den nærmeste Station, der skal have løst en ny Billet, skal have sit Reisegods udleveret fra Jernbanen og atter bragt i Pakhus for at faae det veiet og saa paany afleveret igjen, hvilket Altsammen skal ske i den Tid, i hvilken Jernbanetoget holder der ved Stationen. Dette er til megen Uleilighed, og det er mange Gange uhyggeligt, idet man maa frygte for, at Toget skal høre fra Gn. Jeg har spurgt mig for om, hvad Grunden er til denne Indretning, og man har svaret mig, at Grunden er den, at det vilde foranledige et meget vidtløftigt Regnskab, dersom man skulde have Mellemregnskab med alle de mindre Stationer, og at det ogsaa for disses Bedkommende vilde medføre et meget vidtløftigere Regnskab, end Tilfældet er nu, da der kun føres Regnskab mellem de mindre Stationer og de tyende nærmeste større Stationer. Dette kan nu gjerne være; men det hænger saa dog atter igjen sammen med, at man har været for kneben med Ansættelsen af Personale paa de mindre Stationer, idet man kun paa dem har een Mand, som maasse allerede kan have Bansejlighed nok ved at udføre, hvad der nu er ham overdraget, og som ikke vilde være istand til at besørge et saadant Tillæg til sine Regnskaber, som det, der vilde blive Følgen af en forandret Indretning i saa Henseende. — Jeg henleder altsaa den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det kniber — man tilgive mig dette Udtryk — som hidtil har fundet Sted dels med Hensyn til Udstyrelsen af Stationerne — navnlig de mindre — og dels med Hensyn til Personalet, er til Stede for Benyttelsen af Statsbanerne, og jeg haaber, at man vil forsøge at afhjælpe det.

Endnu skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som har en væsentlig Betydning. Statens Baner falde jo i forskjellige Affnit derved, at de adskilles ved Band. Forbindelsen over Storebelt er nu nogenlunde tilfredsstillende og vil, efterat man

har nedrevet den tidligere Jernbanebygning i Nyborg og opført en ny, blive bedre. Ligeledes vil Forbindelsen over Lillebelt undergaa væsentlige Forbedringer. Jeg tillader mig dog at henlede Opmærksomheden paa, at der med Hensyn til den endnu kunde gjøres Noget, som vilde være meget gavnligt. Jernbanestationen i Fredericia ligger nemlig kun saa langt fra Havnen, som den gjør, derved, at et Par gamle Bygninger ere skudte ind derimellem. Jeg havde ventet, at den ærede foregaaende Taler vilde have bragt dette Spørgsmaal under Omtale, men, da det ikke er sket, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at man ved at nedrive disse Bygninger uden nogen stor Bekostning vilde kunne forforte Veien mellem Jernbanestationen og Dampskibenes Anlægsplads endel. Hvad jeg imidlertid væsentligst ønskede at tale om, var om Forbindelsen over Limfjorden. Enhver vil indrømme, at det var uheldigt, at man ikke, inden man byggede Vendsysselbanen, klarede sig, hvorledes denne Forbindelse skulde foregaa. Man har aabenbart famlet i saa Henseende. Man lagde Stationsbygningen paa Aalborg-Siden paa et bekvemt Sted for Jernbanens Benyttelse fra Aalborg, uden, saavidt jeg kan se, noiere at tænke paa, hvorledes man derfra skulde komme videre, og man lagde ligeledes Stationsbygningen i Nørresundby længere borte fra Fjorden, end jeg tror, at det var heldigt. Man har nu søgt at bøde derpaa ved at lægge Jernbanespor til begge Sider, som ende paa to overfor hinanden liggende Puncter af Fjorden. Mellem disse Puncter foregaaar nu saa Dampskibsforbindelsen, men den er rigtignok af en meget ufuldkommen Natur. Den høitærede Minister har jo tænkt sig at bøde derpaa ved at faa bygget en fast Bro over Fjorden, og det har glædet mig at se, at den høitærede Minister har havt Midler, hvoraf han har kunnet udsætte en større Præmie for en heldig Plan dertil. Jeg veed vel ikke, hvorfra den høitærede Minister har faaet Midler dertil, men det gjør jo i dette Dieblif Intet